

عطر ماندگار: از بیانات رهبر معظم انقلاب

اهمیت اقامه عزرا بر سرور و سالار شهیدان

برخی کارهاست که پراختن به آنها، مردم را به خدا و دین نزدیک می‌کند. یکی از آن کارها، همین عزاداری‌های سنتی است که باعث تقرب بیشتر مردم به دین می‌شود. اینکه امام فرمودند «عزاداری سنتی بکنید» به خاطر همین تقرب است. در مجالس عزاداری نستین، روضه خواندن، گریه کردن، به سرسوخته زدن و مواکب عزرا و دسته‌های عزاداری به راه انداختن، از اموری است که عواطف عمومی را نسبت به خاندان یغمبر، پرورش می‌کند و بسیار خوب است.

سلام بر محرم

ماتم حسین(ع) از زبان امام رضا(ع)

ای پسر شیبیا! اگر شاه می‌شوی که در قله‌های ساخته‌شده در پشته با یغمبر و انس (علیهم‌السلام) ساکن شوی، بر قلاتن حسین(ع) لعنت پلرس.

ای پسر شیبیا! اگر شاه می‌شوی که نوابی مانند نواب گستانی که با حسین علیه‌السلام شهید شدند برای نو بایسد، هر وقت به یادش افتادی بگو «یا لبتنی گشت معتم قافوز قفوزا غلیظا:» ای کاش با آنها بودم تا به فوز عظیمی می‌رسیدم.

... ای این شیبیا! اگر دوست داری با ما در درجات عالی بهشت همراه باشی، در اندوه ما اندوهگین و در خوشحالی ما، خوشحال باشی و بر نو یاد به ولایت ما، زیرا اگر کسی سنگی را دوست داشته باشد، خداوند در روز قیامت او را با آن سنگ محسور خواهد کرد.

تا حضرت قائم(عج) قیام و یاری‌اش کنند و شیار آنها «یا لثارات الحسن علیه‌السلام» (ای خونخواهان حسین) است.

ای پسر شیبیا! پدرم از پدرش از جدش علیهم‌السلام بر ابرام‌پاز گفت که: چون جدم حسین(ع) کشته شد، آسمان خون و خاک سرخ بارید.

ای پسر شیبیا! اگر بر حسین(ع) گریه کنی تا اشک‌هایت بر گونه‌هایت روان شود، خداوند هر گناهی که کردی از کوچک و بزرگ و کم و زیاد می‌امزد.

... ای پسر شیبیا! اگر شاه می‌شوی که خدا را ملاقات کنی در حالی که گناهی نداری، حسین(ع) را زیارت کن.

امام رضا(ع) فرمودند: ای پسر شیبیا! به باطنی محرم همان ماهی است که اهل جاهلیت در زمان گذشته ظلم و قتل را به خاطر اجتراس در آن حرام می‌دانستند؛ اما این است نه حرمت این ماه را نگه داشتند و نه حرمت یغمبرشان(ص) را. در این ماه ذریه او را کشتند و زناش را اسیر کردند و اموالش را غارت کردند خدا هرگز این گناه آنها را نبارزد.

... ای پسر شیبیا! اگر برای چیزی گریان شوی، برای حسین(ع) گریه کن که او را سر بریدند و ۱۸ کی از خاندانش (علیهم‌السلام) با او گشته شدند که روی زمین ماندند؛ آسمان‌های هتنگه‌ها و زمین‌ها برای کشته شدن او گریستند و ۲ هزار فرشته برای یاری‌اشی به زمین آمدند و دیدند که ایسان کشته شده‌اند. پس بر پسرش فرزند و خاک اود هستند.

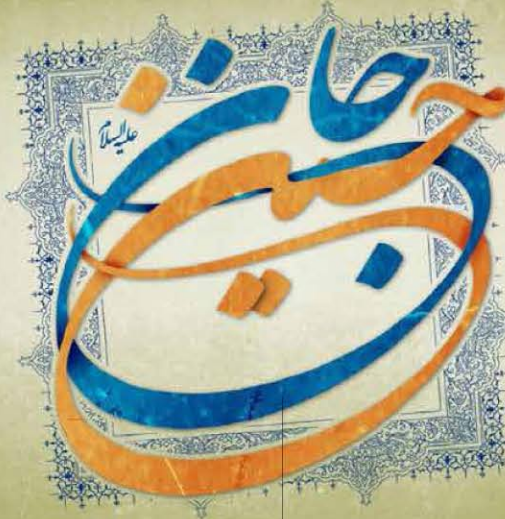
چراغ هدایت و کشتی نجات امت

از مسیحیان و یهودیان و زرتشتیان و حتی از مردمان غیرموجود مانند هندوها عاشق مرام امام حسین(ع) شده‌اند. بنابراین سیره امام حسین(ع) باقی‌موجودی طرفیت‌های تریبی است. آموزه‌های مهم زندگی است که از این جدایت بالا بر خوددار

تقدیر از مقام معلم و استاد
وقتی یکی از فرزندان امام(ع) نزدیک مرید مکتب سوره حمد را آموخت و برای امام حسین(ع) خواند، حضرت برای معلم و استاد فرزندش هزار دینار و چندین خلعت و جامه و لباسی نو و هدایای دیگر فرستاد. امام حسین(ع) به اهل علم و فرهنگ بسیار بیشتر از دیگران بها می‌دادند. اهتمامی که امام حسین(ع) به کسانی که تربیت فرزندان آینده آنها در دست آنها می‌نهاد، در هیچ مکتبی و آموزه‌ای وجود ندارد. این احترام و حرمت به مقام علم و معرفت است که می‌تواند انسان‌ساز، تمدن ساز و فرهنگ‌ساز باشد و انسان‌های معنالی را تربیت کند.

اگر در سیره هر یک از اهل بیت(ع) نامل شود، هر یک از آنها در جنبه‌هایی برای رسیدن به اوج قله‌های زندگی و سعادت‌مندی سرسوق هستند. زندگی برتر در کرو ناسی از سیره این بزرگواران است. آموزه‌ها و مؤلفه‌های تریبی در سیره اهل بیت(ع) با ظرافت و دقت خاصی منعکس شده و موسفاکی و استخراج و باز تریبین آنها به صورت روز آمد می‌تواند برای بهبود زندگی اجتماعی و سیاسی مسلمانان و ترقی آنها مفید و موثر باشد.

اگر این مؤلفه‌ها تریبین و به صورت روش مند در جهان به زبان‌های مختلف ارائه شوند، تمام مردم دنیا عاشق اهل بیت و مرید مکتب اهل بیت(ع) خواهند شد چون آموزه‌های آن بزرگواران با فطرت انسان‌ها سازگار تر از دستاوردهای صنعتی و دروغین و یوشالی است. در سیره امام حسین(ع) و جهاد و امر به معروف آن حضرت همه عناصر تریبی و همه نیازمندی‌های روحی و پرورشی انسان وجود دارد. اگر از دعا و سخنان حضرت رمز گشایی و سیره حضرت سیدالشهدا(ع) به شیوه روش مند به مخاطبان گفته شود، بهتر می‌مکتب تریبی خواهد بود. اگر مکتب اهل بیت امروز بویا و زنده است، تنها گوشه‌ای از سیره و حیات امام(ع) برای مردم تریبین شده که این همه عاشق از پیروان ادیان مختلف دارد.

مهربانی و دلسواری به انسان‌ها

در سیره رسول خدا(ص) از زبان قرآن می‌خوانیم «قد جاتکم رسول من انفسکم عزیز علیهم ما عینم حریمی علیکم بالمؤمنین وقر جیم» از سوی خدا پیامبری از خودتان برای هدایت شما گسیل شده که تباهی و زبان شما برای او گران است و به شدت به هدایت شما علاقه‌مند و بی‌نیاهت مهربان است برای ایمان آوردن و هدایت شما. امام حسین(ع) در روز عاشورا نماز این اوصاف پیامبر(ص) را از خود بر روز داد و تا حدی مهربانی کرد که آن قوم ساید هدایت شوند؛ یکی از افراد سیاه گوفه گفته است: وقتی ما برای دستگیری حسین(ع) او را با سیاهی به فرماندهی حر معاصره کردیم و با این قصد به او نزدیک شدیم و به شدت تشنه بودیم، او با مهربانی ما می‌نذرایی کرد و به مریک‌ها و افراد سیاه حر آب داد و وقتی من نتوانستم آب بخورم، نزدیک من آمد و در خوردن آب مرا یاری کرد تا نتوانسم آب بخورم. مهر و محبت امام حسین(ع) به انسانیت، غیر قابل توصیف است. روز عاشورا پس از شهادت همه باران خود، از هدایت آن گروه نایب‌نست، بلکه آنان را به اخلاقی انسانی و نجات دعوت کرد.

چون امام امت است، امام زلف بر تمام موجودات و انسان است؛ او می‌داند که جهالت انسان را به گمراهی برده است؛ از این رو همیشه سعی می‌کند تا آنان را از جهالت نجات دهد.

نیکو کاری و بخشش به دیگران

امام حسین(ع) تجلی سخاوت‌مندی و کرامت بود. آن حضرت هیچ مستمندی از خود دور نکرد و هیچ فقیری را بدون عطا و باداشی از درگاه خود تراند و در این باره می‌فرمود: تو آن را انسان آنکار در اختیار بوست که توان انفاق و بخششی از آن را به دیگران داشته باشی. وقتی انسان نتوانست از آن در راه رضای خداوند خرج کند و در راه شادی دل بندگان مصرف کند، برای عده‌ای باقی خواهد ماند که بعد از او حیف‌ومیل کنند و حساسیت به عهده جمع‌کننده مال باشد. پس بهتر است انسان تا زنده است و اختیار مال خود را دارد، از آن انفاق کند و در راه نیکوکاری و ساختن مدرسه و رفیع نیازمندی‌های طبقه فرو دست جامعه استفاده کند.

سلام دادن به گناهکار

امام به فردی که گناهکار بود، سلام داد. گفتند گناهکار است. اعتراض کردند، فرمود: خداوند او را سزاوار ندگی و توحید خود دانسته، شما او را اهل سلام نمی‌دانید؟ نکته و درس‌کی از این رفتار امام می‌توان گرفت، این است که همین گناهکار امام او را منتقل و به یازگشت از گناه هدایت کرد؛ بنابراین بزرگان و اهل معرفت و دانش باید از تباط خود با گناهکاران را برای هدایت آنها داشته باشند. امامه دار...